

DORINȚĂ, PASIUNE, SPIRITUALITATE

Calea tantrică spre trezirea spirituală

Editura Mix există pentru a aduce valoare în viața dumneavoastră.

DORINȚĂ, PASIUNE, SPIRITUALITATE

Calea tantrică spre trezirea spirituală

Daniel Odier

Traducere:

Un proiect în colaborare cu Facultatea de Litere,
Universitatea „Transilvania” din Brașov.

Colectivul de traducere: Sorina Socol
Cătălina Alexa
Roxana Ciuciu
Laura Florentina Diaconu
Gabriela Ignat
Ana Stoicescu

Coordonator: Larisa Andrei

EDITURA MIX
Cristian 2020

Culegere: Larisa Andrei

Tehnoredactare: Elena David

Corectură text: Tudor Chirilă

Copertă: Elena David

Consilier editorial: Florin Zamfir

Autorul și editorul nu dau niciun fel de garanții exprese sau implicite referitoare la conținutul acestei cărți. Prin urmare, cititorul își asumă întreaga responsabilitate pentru utilizarea informațiilor cuprinse în această carte.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ODIER, DANIEL

Dorință, pasiune, spiritualitate : calea tantrică spre trezirea spirituală / Daniel Odier ; trad.: Sorina Socol, Cătălina Alexa, Roxana Ciuciu, ... ; coord.: Larisa Andrei. - Cristian : Mix, 2019

ISBN 978-606-8460-79-6

I. Socol, Sorina (trad.)

II. Alexa, Cătălina (trad.)

III. Ciuciu, Roxana (trad.)

IV. Andrei, Larisa (coord.)

294

Copyright © Daniel Odier, 1999.

Original title: *DESIRE: The Tantric Path to Awakening* by Daniel Odier

Romanian language Edition arranged through Montse Cortazar Literary Agency (www.montsecortazar.com). All Rights Reserved.

Romanian translation: Copyright © 2020 Editura Mix.

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate Editurii Mix.

Pentru informații actuale și comenzi vizitați site-ul nostru:

www.edituramix.ro sau contactați-ne la:

tel.: 0720 499 494; fax: 0268 257 811

email: contact@edituramix.ro

CUPRINS

I INTRODUCERE

1. Căutare hedonistă sau căutare spirituală?	15
2. O a treia cale	21
3. Nostalgia unității	25

II

1. Puterea femeii	31
2. Suntem ceea ce căutăm	35
3. Respirația, poarta către senzorialitate	39
4. Este experiența totalității prima experiență?	45
5. A atinge lumea	49
6. Esența realității	53
7. Sursa conștiinței	59
8. Savoarea lumii	63
9. Dorința și obiectul său	65
10. Realitatea supremă	69
11. Atenția nuda	73
12. Sunetele vieții	77
13. Esența satisfacției	79

14. Senzorialitate și conștiință	85
15. Corelația celor opt conștiințe	91
16. Puterea simțurilor	95
17. O problemă: eliberarea de trecut	99
18. Parfumurile lumii	101
19. Acordarea instrumentului corpului la vibrația iubirii absolute	105
20. Întrebare: iubire, sexualitate, fidelitate?	111
21. Cântecul <i>Dakini</i> -urilor, Marele Secret	117
22. A privi lumea	123
23. Pasiunea	127
24. Întrebări despre pasiune, ego și libertate	131
25. Pătrunderea în Regatul Realității – senzualitatea trăită la nivel cosmic	137
26. Ritualul sexual <i>maithuna</i> și calea mâinii stângi	143
27. Orgasmul tantric pentru femei	149
28. Orgasmul tantric pentru bărbați	153
29. Ritualul sexual al grupului	159
30. Este tantra o cale pentru Occident?	165

III ÎNTREBĂRI

Întrebări despre sexualitate, dorință, pasiune, yoga, extaz, iubire, bucurie, plăcere, spațiu, frumusețe și liniște sufletească	177
Despre autor	207

DANIEL ODIER

Născut în 1945, specialist în budism și tantrism, Daniel Odier a predat învățături spirituale specifice la Universitatea din California. Este autor al unor numeroase lucrări despre tantrism și ține seminare în toată lumea.

„Scopul suprem al călătorului este de a nu ști ceea ce contemplă. Fiecare ființă, fiecare lucru, este un motiv de aventură, de contemplare.”

Lao Tzu

Pentru Genoveva

I

Introducere

1

Căutare hedonistă sau căutare spirituală?

De câteva decenii, am încercat, prin tot felul de mijloace, să ne eliberăm, în același timp, de materialismul frenetic și de tradițiile religioase depășite. Ne-a invadat valul descătușării sexuale, iar revenirea în forță a spiritualului, în cele mai variate aspecte ale sale, dă năvală peste noi. Propunerile cu privire la „dezvoltarea personală” se răspândesc în mod delirant, întrucât avem în zilele noastre propriul șaman, propriul mentor spiritual, propriul terapeut, cărți de tarot, propriul ghicitor, propriul medic chinez sau tibetan, așa cum fiecare avea odinioară un medic de familie sau un psiholog, pentru unii dintre noi. Curentul New Age a făcut „colaje” între tradiții și a reușit să facă din curențele mistice autentice, unul dintre amestecurile cele mai neinteresante și ireale. Din fericire, tibetanii și-au făcut apariția surăzători, cu simțul umorului, cu o rigoare și înțelegere profundă, dar au apărut totodată și propovăduitorii sufismului, ai doctrinei zen, ai

diferitelor forme de budism, preoți hinduși sau amerindieni care s-au străduit să-și facă cunoscute tradițiile minunate prin autenticitatea lor. Școlile cele mai secrete și-au croit un drum până la noi. Regăsim printre noi practicanți ai învățaturii *Dzogchen*, ai religiei tibetane *Bön-po*, ai tradiției șivaiste *Nath*, ai doctrinei *Advaita* și adepți ai curentului hindus *Aghori*. Maeștrii autentici și impostorii coexistă fără nicio opreliște, stagiile și pensiile își urmează cursul pretutindeni în Europa. Învățăm să mergem prin foc sau să intrăm în legătură cu spiritele, să medităm nemișcați douăsprezece ore pe zi, să intrăm în transă, să respirăm ca yoghinii, să ne însușim anumite poziții, să ne descoperim propriul corp și sens al vieții, să ajungem la orgasmul „tantric”, să recităm incantații, asta dacă nu vom cădea în capcanele din ce în ce mai ascunse ale sectelor prezente pretutindeni, gata să ne abată visele noastre absolute spre o înstrăinare tristă a libertății fundamentale. Primim tot felul de inițieri, facem să ni se deschidă propriile chakre, trezim energia vitală interioară – *Kundalini*, repetăm formule cabalistice, venerăm toate divinitățile care există pe pământ, avem conversații cu îngerii, reinventăm puținul pe care îl știm despre tradiții în manieră prêt-à-porter, pus de îndată pe piață, însă de fapt, căutăm același lucru: cum să integrăm experiența asupra vieții sociale occidentale într-o cunoaștere mai amănunțită, care ne-ar putea aduce fericirea supremă și care ne-ar putea împăca cu propriile noastre emoții și simțiri.

Ne dorim o cale care să nu se opună vieții, o viață care să nu se opună acestei căi, pe scurt, vrem integrarea cât mai armonioasă a spiritualului și materialului într-o cale accesibilă și cât mai „familiară” din punct de vedere cultural. Ne dorim să gustăm din plinătatea vieții fără să trecem peste agitația caracteristică vieții, vrem acea bucurie liberă și

dinamică, de natură să ne îndrepte pașii spre experiența de ansamblu a realității.

Privind în jurul nostru, vedem atâtea ființe care se aruncă în căutarea hedonistă a plăcerii. Acestea încearcă să-și trăiască propriile pasiuni și uneori chiar reușesc. Se alipesc nebunește de lumea materială și sfârșesc prin a ajunge la o nemulțumire cronică, ce îi împinge spre o căutare din ce în ce mai disperată. Aceste ființe sunt deseori egoiste, fac ravagii în jurul lor, însă cu toate acestea ajungem să le invidiem în ascuns din cauza senzației de libertate pe care o răspândesc în jur. Fac să răsunе în noi o aspirație naturală și fundamentală pentru plăcere. Chiar dacă nu vrem să recunoaștem, vitalitatea acestora nu ne lasă indiferenți. Printre aceștia, unii sunt atinși de har și găsesc o forță subtilă și vitală în plăcerea hedonistă. Alții sunt adevărați filozofi.

La polul opus, descoperim ființe fascinate de căutarea spiritualului, care au tendința să-și purifice dorințele și pasiunile, încercând să reducă impactul acestora asupra vieții lor de zi cu zi. Despre acestea se spune că sunt înțelepți sau se află pe calea dobândirii înțelepciunii. Aceștia se recomandă ca fiind aparținători ai unei școli spirituale de prestigiu. Analizându-i cu sobrietate, remarcăm uneori semne de uscăciune a inimii și corpului. O oarecare lipsă a spontaneității. O aură de frică față de femeie le înconjoară ființa. Par să fie supuși unor tensiuni excesive, iar virtutea lor pare un pic superficială. Toleranța acestora are limite, sunt de multe ori puțin fanatici, făcându-ne să avem dubii asupra echilibrului lor. Ar fi de ajuns doar o tentație frumoasă ca să-i determine să alunece spre căutarea disperată a plăcerii, pe care o condamnă la ceilalți. Unii reușesc să filtreze aceste pasiuni, descoperind în ei un fel de har, și ajung la ceea ce le promiteau învățăturile.

Moștenirea noastră culturală și religioasă pare să ne arate ceea ce trebuie să alegem: spiritualul înaintea trupului nostru, sau viceversa. Eruditul eminent al budismului de tip zen, D.T. Suzuki, a făcut într-o zi un comentariu sarcastic cu privire la tradiția creștină, adresându-se prietenilor lui, mitologul american Joseph Campbell și psihanalistul Carl Gustave Jung: „Natura împotriva omului, omul împotriva naturii; Dumnezeu împotriva omului, omul împotriva lui Dumnezeu; Dumnezeu împotriva naturii, natura împotriva lui Dumnezeu. Ce religie ridicolă.”¹

Rareori se întâmplă ca în părăsirea conștientă a corpului, aceste două căutări (hedonistă sau spirituală) să ne aducă fericire, armonie și bucurie. Dintotdeauna, limbajul mysticilor tinde să reintegreze vocabularul plin de pasiune și de dragoste în cel spiritual, ceea ce îi șochează pe puritani. În rândul tradițiilor noastre occidentale, am desființat pe mulți dintre cei stăpâniți de pasiuni, ființe ale lui Dumnezeu sau ale științei, filozofi sau artiști.

Separarea nefirească dintre simțuri și sfera spirituală aduce tulburări profunde susținătorilor celor doi căi. În mod tradițional, acordăm un timp din viață pentru a le încerca pe rând. Cu un zâmbet pieziș, permitem celor mai tineri să guste din pasiune, dorință, simțuri, știind că, în cele din urmă, vor ajunge într-o zi ca noi, obosiți și înțelepți din obligație. Unii duc mari lupte în această căutare și, astfel, sunt condamnați fără milă de către cei care așteaptă să ne alăturăm lor. După 40 de ani, o explozie scurtă de pasiune preia controlul ființelor. Acestea cad din nou epuizate, fiind victime ale dezaprobării

¹ *A Fire in the mind*, o biografie de Joseph Campbell, Doubleday, 1991.

generale. Câteodată, această pasiune i-a resuscitat și i-a adus mai aproape de fericire.

S-a vorbit mult despre revoluția sexuală a anilor '60. Aceasta a lăsat urme adânci în societatea noastră, a servit drept cauză pentru femei, ne-a permis să ne orientăm atenția mai mult asupra corpului nostru, făcându-l să iasă din anonim. Vorbim, în zilele noastre, despre subiecte pe care, cu câteva decenii în urmă, nicio revistă nu ar fi îndrăznit să le abordeze.

Într-o eră în care comunicarea este cuvântul cheie, în care putem avea acces într-o clipă la o varietate de informații nelimitate, ne plângem că am pierdut contactul cu propriul nostru corp și cu celelalte ființe. Suferim de singurătate dusă la extrem, suferim că nu mai suntem atât de deschiși față de apropierea fizică, suferim de o așa-zisă virtualizare a sentimentelor, a exprimării emoțiilor și empatiei. SIDA ne-a determinat să fim atât de precauți, încât relațiile noastre poartă în ele o sămânță a fricii, obligându-ne să fim superficiali în privința contactului dintre corpurile noastre, până acolo că acestea n-au nici măcar posibilitatea să pătrundă pe tărâmul jocului cosmic prin abandonare și creativitate.

Cândva, această fantasmă va fi cu siguranță înlăturată, vom cunoaște o nouă perioadă de euforie sexuală, de frenezie, de bucurie, de plăcere, însă acest val se va liniști poate, ca urmare a unui eveniment puternic sau, pur și simplu, sub povara propriei epuizări.

Suntem oare condamnați să oscilăm, fără încetare, între aceste două căi? Observ în majoritatea oamenilor pe care îi întâlnesc, intuiția profundă că există o a treia cale. Am suferit prea mult de fanatism, de violență și de excludere, ne-am

deschis treptat față de lume și diversitatea ei. Ceea ce femeile și bărbații caută astăzi, este o cale în care extremele să fie integrate prin dragoste adevărată și prin acceptarea bogăției pe care o poartă în sine fiecare ființă.